[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தடியடி போன்ற வேறு நிலைகள் அங்கே ஏற்படவில்லை. அங்கே அமைதி நிலவுகிறது, என்று கருதுவதால். இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஒரு கிளாரிபிகேஷன் சார். என் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திலும் நான் லத்தி சார்ஜ் நடந்ததாகக் கூறவில்லை. நான் கூறியது ப்ளாக் ஃப்ளாக் டெமான்ஸ்ட்ரேஷன் செய்யவிருந்த மாணவர்களை வெளியார் வந்து தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பது. அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் மேலும் நடைபெறாமல் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நான் விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழர் படை என்று ஏதோ பாளையங்கோட்டையில் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படி மதுரையில் இருக்கிறதாகத்தான் தெரியும். அதையும் கூட வேண்டாம் என்று தான் சொல்லியிருக்கிறது. திருநெல்வேலியில் அப்படிப்பட்ட படை இல்லை. சமாதானத்தை மாணவர்களிடையே ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு, விபரீத விளைவுகள் ஏற்படாமல் போலீசாரே தடுத்து நிறுத்தி, அமைதியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் போலீஸ் தரப்பினர் கொடுத்திருக்கும் செய்தி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சருடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லை. ஆகவே, இதற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(இ) திருப்பூர் பனியன் தொழிற்சாலை தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தமும் அதன் விளைவுகளும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. பொன்னப்ப நாடார், திரு. க. சுப்பு, திரு ஜே ஜேம்ஸ் திரு வா மை அப்துல் ஜப்பார், திரு. என். கே. பழனிசாமி ஆகியோர் ஒரு ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

'About 8,000 workers of Banian Factories in Tiruppur went on strike since 7th February 1972 to press their demands. Due to continued strike the production has seriously suffered resulting in heavy loss besides the workers losing their wages for a number of days continuously adding labour unrest in Tamil Nadu.'

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த அவசர முக்கியமான பிரச்னை பற்றி இந்த மன்றத்தின் நேரத்தை ஒதுக்கி வைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கோருவதற்காக இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

எட்டாயிரத்திற்கும் மேலான தொழிலாளர்கள் திருப்பூர் பகுதியில் 7–2–1972 முதல் தங்கள் கோரிக்கையை அடிப்படையாக வைத்து வேலைநிறுத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. பலரும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் பொதுவாக தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு 'லேபர் அன்ரெஸ்ட்' அமைதியின்மை நிலவும் தன்மையைப் பார்க்கிறோம். கோவை ஜில்லாவில் நடக்கின்ற இந்தப் போராட்டமானது தமிழகம் முழுவதற்குமான ஒரு போராட்டமாகத் திகழ்வதற்கான ஒரு சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆகையால், இந்த மாதிரி தொழிலாளர் கொள்கையை அதிகமாகக் கவனிக்கிறோம் என்று பறைசாற்றிக் கொள்ளும் நமது அரசாங்கம் இதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று விவாதிப்பது நமது கடமையாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். தொழிலாளர் நலன் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பலரும் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் தொழிலாளர் அரசு என்று கூறிக்கொள்ளும் இந்த அரசு இப் பிரச்னைக்குத் தீர்வு காண என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை விவாதிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். குறிப்பாக இந்த நிகழ்ச்சிகளில் அரசியல் கலக்காமல் தொழில் துறையில் இருப்பவர்கள், லேபர் யூனியன் மட்டும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதில் எந்த வித அரசியலும் இல்லை. ஆகையால் இந்தப் பிரச்னையை உடனடியாக விவாதிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு இதன் மூலமாக முதலமைச்சர் அவர்கள் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிச்சாமி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கனவே சர்க்கார், முதலாளிகள்--தொழிலாளிகள் தகராறில் தலையிட்டு ஊதிய உயர்வுக்கு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் தற்போது ஊதிய உயர்வு கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லி ஹைக்கோர்ட்டுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே 'மினிமம் வேஜஸ் கமிட்டி' அந்த ஊதிய உயர்வு சரி என்று சொல்லி இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் சர்க்கார் ஊதிய உயர்வை

அமுலாக்காமல் தவறியது. அது தான் காரணம். ஆகையினால் உடனடியாக முதலாளிகளையும் தொழிலாளர்களையும் கூப்பிட்டு ஏற்கனவே ஒப்புக் கொண்ட ஊதிய உயர்வை அமுலாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். சர்க்கார் அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து இதை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, ஊதிய உயர்வு கோரியும், வேலைப் பளுவை நிர்ணயிக்கக் கோரியும் திருப்பூரில் உள்ள சுமார் 600 பனியன் தொழிற் சாலைகளைச் சேர்ந்த 7,000 தொழிலாளர்கள் 7—2—1972 முதல் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அச்சு, பனியன் பொதுத் தொழிலாளர் சங்கம் திருப்பூர் (சி.ஐ.டி.யூ) பனியன் தொழிலாளர் முன்னேற்ற சங்கம் (தி.மு.க.) பனியன் தொழிற்சாலைகள் தொழிலாளர் சங்கம், திருப்பூர் (ஏ.ஐ.டி.யூ.சி) ஆகிய சங்கங்களைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். 1971-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் முதற் கொண்டு ஊதிய உயர்வு பற்றியும் வேலைப் பளுவை மாற்றி அமைப்பது பற்றியும் நடைபெற்று வந்த பேச்சு வார்த்தைகளின் பயனாக 31—1—1972-ம் நாளன்று கோவை தொழிலாளர் நல அதிகாரி அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட யோசனை ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

எனவே, 7—2—1972-ம் நாள் முதல் வேலை நிறுத்தம் தொடங்கப் பட்டது. மீண்டும் 14—2—1972-ம் நாளன்று கோவைத் தொழிலாளர் நல அதிகாரி அவர்களால், தற்போது பெற்றுவரும் ஊதியத்தில் தற்காலிகமாக 10 சதவிகிதம் உயர்த்தித் தருவதற்கும் வேலைப்பளு பற்றிய பிரச்னையை நடுவர் தீர்ப்பிற்கோ தொழில் கோர்ட்டுக்கோ விட்டு விடலாம் என்றும் யோசனை கூறப்பட்டது. இந்த இடைக் கால உடன்பாட்டிற்கான யோசனையை நிர்வாகத்தினர் ஒத்துக் கொண்ட போதிலும், தொழிற் சங்கங்களின் சார்பில் மேற்படி யோசனை ஒத்துக் கொள்ளப்படாமல் தற்காலிக ஊதிய உயர்வு 25 சதவிகிதமாக உயர்த்தித் தரப்பட வேண்டும் என்று கோரப் பட்டது. வேலை நிறுத்த நிலைமையை ஒட்டி, கோவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கோவை தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளரையும், தொழிலாளர் நல அதிகாரியையும்

17—2—1972-ம் நாள் கலந்து வேலைப்பளு பற்றி ஆராய்ந்து அதை மாற்றியமைப்பதற்கான யோசனைகளைக் கூறுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். வேலைப்பளு பற்றி ஆராய்ந்த பின்னர், கோவைத் தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளர், தொழிலாளர் நல அதிகாரி ஆகியோர் 21—2—1972-ம் நாள் மீண்டும் கூடி தொழில் தகராறு தீர்வதற்கான பல்வேறு யோசனைகளைக் கூறினார்கள். அதாவது, தற்போது பெற்றுவரும் ஊதியத்தில் தற்காலிகமாக 15 சதவிகிதம் உயர்த்தித் தருவது என்றும், ஊதியத்தையும், வேலைப் பளுவையும் இணைத்து நிர்ணயிப்பது சம்பந்தமான பிரச்னையை நடுவர் தீர்ப்பிற்கோ அல்லது தொழிற் கோர்ட்டுக்கோ விட்டு விடலாம் என்றும் கூறப்பட்டது. ஆனால், இந்த யோசனைகளைத் தொழிற் சங்கங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆதலால் வேலை நிறுத்தம் நீடிக்கிறது.

இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று கூறினார்கள். ஒன்றுமே தர முடியாது என்று சொன்ன முதலாளிகளை இப்போது 15 சதவிகிதம் தர வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் கேட்பது 25 சதவிகிதம் தந்தால்தான் ஏற்றுக் கொள்வோம் என்று. நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் போராட்டம் என்றால், நாம் கேட்கும் கோரிக்கைகள் அத்தனையும் உடனடியாக நிறைவேறும் என்று எதிர்பார்ப்பது பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு உதவி புரியாது. கேட்கும் கோரிக்கைகளில் எந்த அளவுக்கு வெற்றி கிடைக்கிறதோ அதை ஏற்றுக் கொண்டு, பிறகு விட்ட இடத்திலிருந்து சமயம் கிடைக்கும் போது போராடுவது என்பது ஏற்கனவே தொழிற் சங்க பாரம்பரியமாக இருந்து வந்தது. இப்போது அந்த வழிவகை குறைந்து வருகிறது என்பதை தொழிலாளர் தலைவர்கள் உணருவார்கள் என்று கருதுகிறேன். இப் போராட்டத்தில் ஐந்து தொழிற் சங்கங்கள் ஈடுபட்டுள்ளன. எங்களிடத்தில் சிலர் வந்து 'இந்த அளவுக்கு இருந்தால் போதும், நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வோம்; ஆனால் பிற சங்கங்கள் நிந்திக்குமே', என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படித் தொழிற் சங்கங்கள் ஒன்றுக்கொன்று போட்டி காரணமாக அரசாங்கத்தின் நியாயமான முடிவுக்கு ஆதரவு தராமல் வேலை நிறுத்த நிலைமை உண்டாக்கப்பட்டு வருகிறது.

இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ளுவேன். திருப்பூருக்கு நம் முதல்வர் அவர்கள் இந்த மன்ற உறுப்பினர் திரு துரை சாமியின் திருமணத்திற்குப் போகிறார். இன்று பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். "முதலமைச்சர் அங்கு வரும்போது துக்க நாள் கொண்டாடுவதற்குப் போராட்டக் குழு தீர்மானித்திருக்கிறது" என்று. இது எங்கே கொண்டு போய் விடும். 'இது அரசியல் அல்ல. தொழிற் சங்கப் பிரச்னை' என்றார்கள். அதிலும் தொழிலாளர் தலைவர். இந்த மன்ற உறுப்பினர் துரைசாமி வீட்டுத் திருமணத்திற்குப் போகும்போதுதானா துக்க நாள் கொண்டாட நாள் கிடைத்தது? வேறு நாள் கிடைக்கவில்லையா? இதை யோசிக்கும்படி தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை வேண்டுகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த மன்றத்திற்கும் சொல்லிக் கொள்ளுவேன். அரசு இப் பிரச்னையில் இன்னும் கலந்து ஆலோசிக்கத் தயாராயிருக்கிறது. வேலை நிறுத்தத்தை ஒத்தி வைக்கச் சொல்லவில்லை. போராட்டத்தில் விபரீத நிலைமையைக் கைவிட்டு அரசுடன் கலந்து பேச விரும்பினால் நல்லதோர் முடிவு காணத் தயாராயிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. பேசியதை விட அதிகமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள். இங்கு பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், 'தொழிலாளர் அரசு என்று பறைசாற்றிக் கொள்ளுகிறீர்கள். என்ன செய்தீர்கள்'? என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் பறை சாற்றுவது வெறும் பறை அல்ல; செய்ததை நாட்டில் சொல்கிறோம். அது உங்களுக்குக் கஷ்டமாக இருந்தால் அதற்கு நாங்கள் குற்றவாளிகள் அல்ல. ஆகவே, பனியன் தொழிலாளர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இன்னும் எந்த அளவுக்கு அரசு துணை செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்ய அரசு தயாராக இருக்கிறது; தொழிலாளர் தலைவர்களும் கிடைத்த வெற்றியை பயன்படுத்தி பிறகு சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் போது, விட்ட இடத்திலிருந்து மறுபடியும் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தலாம். இந்தியாவிலேயே தொழிற் சங்கத்தை முதன் முதலில் துவக்கிய தமிழ்ப் பெரியார் திரு.வி.க., சிந்தனைச் சிற்பி சிங்காரவேலர் போன்ற தலைவர்கள் கூட அந்த நாளில் வைத்த கோரிக்கைகள் அனைத்தும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று போராட

வில்லை. எடுத்துக் காட்டாக 14 கோரிக்கைகளைக் கேட்டால், 10 கிடைத்தது என்றால் அதுவரை நிறைவேற்றிக் கொண்டு இடைக் காலம் விட்டு, பின் விட்ட இடத்திலிருந்து போராடினார்கள். அந்தத் தன்மையை தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் அருள் கூர்ந்து பின்பற்ற வேண்டும். ஆகவே, 5-ம் தேதி திருமணத்தில் துக்க நாள் கொண்டாடும் அவல நிலையிலிருந்து தொழிலாளர்களை விடுவிப்பதற்கு தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் முன்வர வேண்டும்.

ஆகவே அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது இப் பிரச்னையைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு என்று தெரிவித்து, மேலும் நியாயமான அளவு துணை நிற்க அரசு தயாராக இருக்கிறது என்று கூறி, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இதற்கான அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, 1972-73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைமீது பொது விவாதம் ;

(3) 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

திரு. கு. காமாட்சி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொடர்ந்து பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி. இந்தப் பேரவையிலே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்லதொரு மிச்சம் கொண்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்த போது இங்கே பல உறுப்பினர்கள் ஆதரித்துப் பேசினார்கள். அதிலே குறிப்பாக நமது மதிப்புக்குரிய இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த பெரியவர் மணலி அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்றார்கள். வாழ்த்தினார்கள். பாராட்டினார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அதே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தமிழ் நாட்டுக் கிளைச் செயலாளர் தோழர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே ' இது ஒரு ஏமாற்றம் தரும் பட்ஜெட். இந்த